

Zaključen del kriminalistične preiskave v primeru napada psov na Oražnovi ulici v Ljubljani

- informacija z novinarske konference 12. marca 2010 -

Operativno-komunikacijski center PU Ljubljana je bil 2. februarja 2010, okoli 16.30, obveščen o napadu psov na Oražnovi ulici v Ljubljani. Takoj po prejemu obvestila so bili na kraj napoteni policisti. Prvi policisti so na kraj dogodka prišli v osmih minutah.

Ob prihodu so policisti poskušali odvrniti napad psov na lastnika in sebe, pri tem pa so enega psa s strelnim orožjem usmrtili, druga dva pa sta se zatekla na dvorišče. Policisti so zavarovali kraj dogodka tako, da so zavarovali neposreden kraj dogodka (notranje dvorišče in okolico garaže) in zaradi varnosti ljudi še dodatno, širše območje (del ulice ...), ki je bilo zavarovano s trakom »stop policija«. Druga dva psa so policisti zavarovali v uti na dvorišču in ju imeli tudi pod nadzorom do prihoda pristojnih služb oz. veterinarskega inšpektorja.

Takoj ob prihodu policistov na kraj je bila njihova prva naloga zagotoviti varnost ljudi, omogočiti pogoje za varno nudenje zdravniške pomoči poškodovanemu, zavarovati kraj in opraviti ogled.

Kot je bilo že povedano, so policisti veterinarskega inšpektorja VURS-a na kraju opozorili na sledi, ki so bile nepojasnjene in bi bile lahko v vzročni zvezi z najdenimi predmeti na kraju dogodka (sama najdba predmetov na kraju dejanja ni dovolj za sklepanje o zlorabi psov oz. mučenju ali trpljenju živali – sicer je bil indic, ki pa ga med ogledom kraja še nismo mogli potrditi). Ob pregledu psov na kraju je veterinarski inšpektor VURS-a (na predlog policije) pregledal določene dele telesa psov in opazil, da gre za določena odstopanja od normalnega stanja. Sum je bil potrjen šele na podlagi raztelešenja psov na Nacionalnem veterinarskem inštitutu. Kriminalisti so 11. februarja 2010 tako začeli z zbiranjem nadaljnjih obvestil zaradi podanih razlogov za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje mučenja živali (341. člen KZ-1).

Sektor kriminalistične policije PU Ljubljana je na pristojno Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani v začetku marca 2010 podal poročilo na podlagi X. odstavka 148. člena Zakona o kazenskem postopku, ker na podlagi zbranih obvestil in dokazov glede smrti pokojnika ni podan utemeljen sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, prav tako pa je glede suma storitve kaznivega dejanja mučenja živali po členu 341/II KZ-1 umrla oseba, ki bi lahko bila storilec tega dejanja.

Kot izhaja iz zbranih obvestil, ogleda kraja dogodka, obdukcije na Inštitutu za sodno medicino v Ljubljani, sekcij psov in dodatnih preiskav na Nacionalnem veterinarskem inštitutu, DNK preiskav človeških in živalskih bioloških sledi ter toksikoloških preiskav na Inštitutu za sodno medicino in Nacionalnem veterinarskem inštitutu, obstajajo /zgolj/ razlogi za sum, da bi lahko vsi trije psi dobili poškodbe, kot posledica izvršitve zlorabe oz. storitve kaznivega dejanja zaradi nepotrebne povzročanja trpljenja živali.

V nadaljevanju predstavljamo še splošne značilnosti preiskovalnih aktivnosti policije pri obravnavi tovrstnih dogodkov in v kontekstu tega pojasnujemo določene nejasnosti, ki so se pojavile ob obravnavi navedenega dogodka.

Obravnavo tovrstnih dejanj zaradi strokovnih zahtev, ki so podane zaradi zahtevnosti preiskave in zaradi hude posledice, prevzame kriminalistična policija. Temeljne dejavnosti pri izvajanju preiskave so zbiranje obvestil pri neposrednih in posrednih pričah, opravljanje ogleda in vključevanje strokovnjakov, ki lahko s svojim znanjem razjasnijo pomembne okoliščine. Tudi v tem primeru so prve nujne ukrepe izvedli policisti, ki so po prihodu na kraj poskušali odvrniti grozečo nevarnost in nato zavarovali kraj ter zbrali prva nujna obvestila. Obseg zavarovanja kraja dejanja je odvisen od ocene policistov in je pogojen z oceno

možnosti najdbe sledov, ugotavljanja okoliščin in zagotavljanja varnosti udeležencev ogleda in drugih oseb. V konkretnem primeru je bilo zaradi varnosti (prisotnost psov, uporaba strelnega orožja) posebej zavarovano širše območje in ožje območje zaradi nevarnosti uničenja sledov. Iz te prepovedi so praviloma izvzete osebe, katerih prisotnost je potrebna zaradi zavarovanja življenja in premoženja (reševalne službe). O tem, kdo lahko vstopi na zavarovano območje, odloča izključno vodja ogleda, ki lahko ob pogoju, da ni nevarnosti za uničenje sledov, to tudi stori. Tako je bil v tem primeru omogočen vstop osebam zaradi potrditve identitete pokojnega in zavarovanja njegovega premoženja. Ob teh osebah je bil ves čas prisoten policist, vstop pa je bil omogočen v predel območja, kjer ni bilo možnosti uničenja sledov.

Po odvrnitvi nevarnosti, izvedbi prvih nujnih ukrepov in zbranih obvestilih je policija obvestila dežurnega preiskovalnega sodnika, saj je opravljanje ogleda primarno pooblastilo sodnika. Sodnik je bil obveščen o stanju na kraju, pri čemer je podal povratno obvestilo, da se ogleda ne bo udeležil in da bo sam neposredno obvestil dežurno tožilko. V III. odstavku 164. člena je namreč navedeno, da o procesnem dejanju (ogledu) tožilstvo obvesti preiskovalni sodnik oziroma policija. Za ponazoritev obsega ogledne dejavnosti, ki jo izvaja policija, lahko navedemo podatek, da so policisti PU Ljubljana v letu 2009 opravili več kot 11.000 ogledov, preiskovalni sodnik pa se je udeležil ogleda v manj kot enem odstotku. Preiskovalni sodnik in državna tožilka bi lahko tudi po prvem obvestilu zahtevala dodatna pojasnila, sodnik pa bi lahko tudi ob opravljanju ogleda s strani policije prevzel procesno dejanje.

Sam ogled kraja je potekal v skladu s strokovnimi zahtevami, pri čemer so bile dokumentirane (tudi slikovno) vse okoliščine, sledovi in predmeti, ki so pomembni za postopek. O sami izvedbi in poteku ogleda suvereno odloča vodja ogleda, zaradi česar nihče v policijski hierarhiji ali zunaj nje v zvezi s potekom preiskave nanj nima vpliva. Vodja ogleda zato tudi polno odgovarja za kvaliteto ogledne dejavnosti. Zaradi dokumentiranja ugotovitev ogleda (slikovnega in tudi zapisniškega) in zavarovanja vseh sledov in predmetov je s strani pravosodnih organov ali drugih nadzornih institucij mogoče relevantnost vsake ugotovitve kasneje tudi preveriti.

Policija zbere obvestila od vseh oseb, ki bi lahko neposredno ali posredno podale podatke, pomembne za kazenski postopek. Nemogoče pa je preverjati informacije, ki so podane v obliki komentarjev, govoric, ustvarjanja konstruktov, ki same po sebi niso preverljive, nimajo osnove v konkretnih okoliščinah in kot takšne ne morejo predstavljati podlage za utemeljevanje razlogov za sum. Tako posameznih navedb, ki so se pojavile v javnosti, ni mogoče komentirati, saj pojasnjevanje ne bi imelo relevantne podlage. Policija ob zaključku preiskave namreč poda tožilstvu poročilo o končni verziji dogajanja izključno na relevantnih, potrjenih in preverljivih virih podatkov.

Glede sumov obstoja različnih kaznivih dejanj, ki izvirajo iz postopka vračanja psov, pa policija na podlagi usmeritev ODT Ljubljana izvaja aktivnosti za potrditev razlogov za sum storitve kaznivih dejanj, ki bi jih lahko bile osumljene osebe, ki so sodelovale v teh postopkih. V predkazenskem postopku smo že pridobili večino zahtevane dokumentacije, ki jo intenzivno proučujemo, vzporedno pa seveda potekajo zbiranje obvestil in druge preiskovalne aktivnosti.

Na podlagi strokovne ocene poteka preiskave lahko s polno odgovornostjo podamo mnenje, da je bila preiskava tega primera izvedena zakonito, nepristransko in v skladu s strokovnimi merili. Kot neprimerno tudi sami ocenjujemo nastanek in posredovanje fotografije s kraja dejanja. Tudi z našega stališča je to dejanje skrajno nemoralno, nestrokovno in zahteva sankcioniranje. V tem segmentu je policija takoj po zaznavi fotografije začela z aktivnostmi za odkritje osebe, ki jo je posnela, vendar je kmalu za tem zadevo prevzel specializirani oddelek pri Vrhovne državnem tožilstvu, ki vodi preiskavo, kar pomeni, da mora policija s preiskovanjem dejanja prenehati. O ugotovitvah tega oddelka VDT nismo seznanjeni.